

ΟΔΗΓΙΑ 2009/133/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Οκτωβρίου 2009

σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το εφαρμοστέο στις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών καθώς και με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE από ένα κράτος μέλος σε άλλο

(κωδικοποιημένη έκδοση)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 94

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η οδηγία 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών καθώς και με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE μεταξύ κρατών μελών ⁽³⁾, έχει τροποποιηθεί επανειλημμένα και ουσιαστικά ⁽⁴⁾. Είναι, ως εκ τούτου, σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας και ορθολογισμού, η κωδικοποίηση της εν λόγω οδηγίας.
- (2) Οι συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες ευρισκόμενες σε διαφορετικά κράτη μέλη είναι δυνατόν να είναι αναγκαίες για να δημιουργηθούν στην Κοινότητα συνθήκες ανάλογες με τις επικρατούσες σε εσωτερική αγορά και να εξασφαλισθεί έτσι η ομαλή λειτουργία μιας τέτοιας αγοράς. Οι πράξεις αυτές δεν θα πρέπει να εμποδίζονται από

περιορισμούς, μειονεκτήματα ή στρεβλώσεις που απορρέουν ιδίως από τις φορολογικές διατάξεις των κρατών μελών. Κατά συνέπεια, για τις πράξεις αυτές επιβάλλεται η πρόβλεψη φορολογικών κανόνων ουδέτερων όσον αφορά τον ανταγωνισμό, ώστε να μπορούν οι επιχειρήσεις να προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, να αυξάνουν την παραγωγικότητά τους και να ενισχύουν την ανταγωνιστική τους θέση διεθνώς.

- (3) Ορισμένες φορολογικές διατάξεις θέτουν σήμερα σε μειονεκτική θέση τις πράξεις αυτές σε σύγκριση με πράξεις που αφορούν εταιρείες του ίδιου κράτους μέλους. Αυτή η δυσμενής μεταχείριση είναι ανάγκη να καταργηθεί.

- (4) Ο στόχος αυτός δεν μπορεί να επιτευχθεί με την επέκταση σε κοινοτικό επίπεδο των εσωτερικών καθεστώτων που ισχύουν στα κράτη μέλη, διότι οι διαφορές μεταξύ καθεστώτων ενδέχεται να προκαλέσουν στρεβλώσεις. Μόνον ένα κοινό φορολογικό καθεστώς μπορεί να αποτελέσει ικανοποιητική λύση ως προς τα ζητήματα αυτά.

- (5) Το κοινό φορολογικό καθεστώς θα πρέπει να αποφεύγει τη φορολογία σε περίπτωση συγχώνευσης, διάσπασης, μερικής διάσπασης, εισφοράς ενεργητικού ή ανταλλαγής μετοχών, ενώ παράλληλα να διασφαλίζει τα δημοσιονομικά συμφέροντα του κράτους της εισφέρουσας ή εξαγορασθείσας εταιρείας.

- (6) Όσον αφορά τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις και εισφορές ενεργητικού, οι πράξεις αυτές έχουν κανονικά ως αποτέλεσμα είτε τη μετατροπή της εισφέρουσας εταιρείας σε μόνιμη εγκατάσταση της λήπτριας εταιρείας είτε την προσάρτηση του ενεργητικού σε μόνιμη εγκατάσταση της τελευταίας.

- (7) Το καθεστώς αναβολής, μέχρι την ουσιαστική της πραγματοποίηση, της φορολογίας της υπεραξίας των εισφερόμενων περιουσιακών στοιχείων, εφαρμοζόμενο επί των περιουσιακών στοιχείων που προσαρτώνται στη μόνιμη εγκατάσταση, επιτρέπει την αποφυγή φορολογίας της αντίστοιχης υπεραξίας ενώ παράλληλα εξασφαλίζει και τη μεταγενέστερη φορολογία της από το κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας, όταν πλέον η υπεραξία θα έχει πραγματοποιηθεί.

⁽¹⁾ Γνώμη της 13ης Ιανουαρίου 2009 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 100 της 30.4.2009, σ. 153.

⁽³⁾ ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 1.

⁽⁴⁾ Βλέπε παράρτημα II, μέρος Α.

- (8) Ενώ οι εταιρείες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Α αποτελούν εταιρείες που φορολογούνται στο κράτος μέλος κατοικίας, ορισμένες από αυτές ενδεχομένως θεωρούνται ως φορολογικά διαφανείς από άλλα κράτη μέλη. Για να διατηρηθεί η αποτελεσματικότητα της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν τις φορολογούμενες εταιρείες που δεν είναι εγκατεστημένες σε αυτά ως φορολογικά διαφανείς, θα πρέπει να παρέχουν σ' αυτές τα οφέλη της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την ευχέρεια να μην εφαρμόζουν τις σχετικές διατάξεις της παρούσας οδηγίας όταν φορολογούν τους άμεσους ή έμμεσους εταίρους των εν λόγω φορολογουμένων εταιρειών.
- (9) Θα πρέπει επίσης να οριστεί το εφαρμοστέο φορολογικό καθεστώς σε ορισμένες προβλέψεις, αποθεματικά ή ζημίες της εισφέρουσας εταιρείας και να διευθετηθούν τα φορολογικά προβλήματα που τίθενται όταν μία από τις δύο εταιρείες συμμετέχει στο κεφάλαιο της άλλης.
- (10) Η χορήγηση στους εταίρους της εισφέρουσας εταιρείας τίτλων της λήπτριας ή εξαγοράζουσας εταιρείας δεν θα πρέπει, καθεαυτήν, να οδηγεί στην επιβολή οποιασδήποτε φορολογίας των εταίρων αυτών.
- (11) Η απόφαση μιας SE ή μιας SCE να αναδιοργανώσει τις δραστηριότητές της με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας της δεν θα πρέπει να παρεμποδίζεται από φορολογικούς κανόνες που εισάγουν διακρίσεις ή από περιορισμούς, μειονεκτήματα ή στρεβλώσεις που απορρέουν από εθνική φορολογική νομοθεσία αντιβαίνουσα προς το κοινοτικό δίκαιο. Η μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας εταιρείας, ή κάποιο γεγονός που συνδέεται με τη μεταφορά αυτή, όταν έχει ως αποτέλεσμα την αλλαγή της φορολογικής κατοικίας, ενδέχεται να συνεπάγεται κάποια μορφή φορολογίας στο κράτος μέλος από το οποίο γίνεται η μεταφορά της καταστατικής έδρας. Στην περίπτωση που, μετά τη μεταφορά της καταστατικής έδρας, τα στοιχεία ενεργητικού της SE ή της SCE εξακολουθούν να συνδέονται με μόνιμη εγκατάσταση στο κράτος μέλος από το οποίο μεταφέρθηκε η καταστατική έδρα, η εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση θα πρέπει να απολαύει ευεργετημάτων παρόμοιων με αυτά που προβλέπονται στα άρθρα 4, 5 και 6. Επιπλέον, θα πρέπει να αποκλείεται η φορολόγηση των εταίρων λόγω μεταφοράς της καταστατικής έδρας.
- (12) Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις ζημίες που υφίσταται μια μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο κράτος μέλος, οι οποίες αναγνωρίζονται στο κράτος μέλος της κατοικίας μιας SE ή μιας SCE. Ειδικότερα, στην περίπτωση που η καταστατική έδρα μιας SE ή μιας SCE μεταφέρεται σε άλλο κράτος μέλος, η μεταφορά αυτή δεν παρεμποδίζει το πρώτο κράτος μέλος κατοικίας να επανενσωματώσει, σε εύθετο χρόνο, τις ζημίες της μόνιμης εγκατάστασης.
- (13) Θα πρέπει να προβλεφθεί η ευχέρεια για τα κράτη μέλη να αρνούνται την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας οδηγίας όταν η συγχώνευση, η διάσπαση, η μερική διάσπαση, η εισφορά ενεργητικού, η ανταλλαγή μετοχών ή η μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE έχει ως σκοπό τη φοροαπάτη ή τη φοροδιαφυγή ή έχει ως αποτέλεσμα για μια εταιρεία, είτε αυτή συμμετέχει στην πράξη είτε όχι, να μην πληροί πλέον τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εκπροσώπηση των εργαζομένων στα όργανα της εταιρείας.

- (14) Ένας από τους στόχους της παρούσας οδηγίας είναι η εξάλειψη των εμποδίων στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, όπως είναι η διπλή φορολόγηση. Στην περίπτωση που οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν επιτρέπουν την πλήρη επίτευξη του εν λόγω στόχου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (15) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα II μέρος Β,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει την παρούσα οδηγία στα εξής:

- α) στις περιπτώσεις συγχώνευσης, διάσπασης, μερικής διάσπασης, εισφορών ενεργητικού και ανταλλαγής μετοχών μεταξύ εταιρειών δύο ή περισσότερων κρατών μελών·
- β) στη μεταφορά από ένα κράτος μέλος σε άλλο της καταστατικής έδρας μιας ευρωπαϊκής εταιρείας (*Societas Europaea* ή SE), όπως θεσπίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) ⁽¹⁾, ή μιας ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας (SCE), όπως θεσπίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής συνεταιριστικής εταιρείας ⁽²⁾.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) «συγχώνευση», η πράξη με την οποία:
- μία ή περισσότερες εταιρείες μεταβιβάζουν, συνεπεία διαλύσεως και κατά τη στιγμή κατά την οποία λύνονται χωρίς εκκαθάριση, το σύνολο των περιουσιακών τους στοιχείων, τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού, σε άλλη προϋπάρχουσα εταιρεία έναντι παροχής στους εταίρους τους παραστατικών τίτλων του εταιρικού κεφαλαίου της άλλης εταιρείας και, ενδεχομένως, έναντι καταβολής συμψηφιστικού ποσού σε μετρητά το οποίο δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των τίτλων ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων αυτών,
 - δύο ή περισσότερες εταιρείες μεταβιβάζουν, συνεπεία διαλύσεως και κατά τη στιγμή κατά την οποία λύνονται χωρίς εκκαθάριση, το σύνολο των περιουσιακών τους στοιχείων, τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού, σε μια νέα εταιρεία που ιδρύουν, έναντι διανομής στους εταίρους τους παραστατικών τίτλων του εταιρικού κεφαλαίου της νέας εταιρείας και, ενδεχομένως, έναντι καταβολής συμψηφιστικού ποσού σε μετρητά το οποίο δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των τίτλων ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων αυτών,

⁽¹⁾ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 1.

- iii) μια εταιρεία συνεπεία διαλύσεως και κατά τη στιγμή κατά την οποία λύεται, χωρίς εκκαθάριση, μεταβιβάζει το σύνολο των περιουσιακών της στοιχείων, τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού, στην εταιρεία η οποία κατέχει το σύνολο των τίτλων των παραστατικών του εταιρικού της κεφαλαίου·
- β) «διάσπαση»: η πράξη με την οποία μια εταιρεία, συνεπεία διαλύσεως και κατά τη στιγμή την οποία λύεται χωρίς εκκαθάριση, μεταβιβάζει το σύνολο των περιουσιακών της στοιχείων, τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού, σε δύο ή περισσότερες προϋπάρχουσες ή νέες εταιρείες, έναντι αναλογικής διανομής στους εταίρους της τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου των ληπτριών εταιρειών και, ενδεχομένως, έναντι καταβολής συμψηφιστικού ποσού σε μετρητά το οποίο δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των τίτλων αυτών ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων αυτών·
- γ) «μερική διάσπαση»: η πράξη με την οποία μια εταιρεία, χωρίς να διαλυθεί, μεταβιβάζει έναν ή περισσότερους κλάδους δραστηριοτήτων σε μία ή περισσότερες προϋπάρχουσες ή νέες εταιρείες, αφήνοντας τουλάχιστον έναν κλάδο δραστηριότητας στην εισφέρουσα εταιρεία, έναντι αναλογικής έκδοσης για τους εταίρους της τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου των εταιρειών που λαμβάνουν τα στοιχεία του ενεργητικού και παθητικού και ενδεχομένως, έναντι καταβολής ποσού σε μετρητά το οποίο δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των τίτλων αυτών ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων αυτών·
- δ) «εισφορά ενεργητικού»: η πράξη με την οποία μια εταιρεία, χωρίς να λυθεί, εισφέρει το σύνολο ή έναν ή περισσότερους κλάδους της δραστηριότητάς της σε μια άλλη εταιρεία έναντι παραδόσεως τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας εταιρείας·
- ε) «ανταλλαγή μετοχών»: η πράξη με την οποία μια εταιρεία αποκτά συμμετοχή στο κεφάλαιο άλλης εταιρείας σε ποσοστό το οποίο της παρέχει την πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου της εταιρείας αυτής ή, έχοντας αποκτήσει μια τέτοια πλειοψηφική συμμετοχή, αποκτά μια περαιτέρω συμμετοχή, έναντι έκδοσης για τους εταίρους της δεύτερης αυτής εταιρείας, σε αντάλλαγμα των τίτλων τους, τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της πρώτης εταιρείας και, ενδεχομένως, έναντι καταβολής ποσού σε μετρητά το οποίο δεν υπερβαίνει το 10 % της ονομαστικής αξίας των τίτλων αυτών ή, ελλείψει ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων αυτών·
- στ) «εισφέρουσα εταιρεία»: η εταιρεία που μεταβιβάζει τα περιουσιακά της στοιχεία, τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού, ή που εισφέρει το σύνολο ή έναν ή περισσότερους κλάδους της δραστηριότητάς της·
- ζ) «λήπτρια εταιρεία»: η εταιρεία που δέχεται τα περιουσιακά στοιχεία, τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού, ή το σύνολο ή έναν ή περισσότερους κλάδους δραστηριότητας της εισφέρουσας εταιρείας·
- η) «αποκτώμενη εταιρεία»: η εταιρεία στην οποία μια άλλη αποκτά συμμετοχή με ανταλλαγή τίτλων·
- θ) «αποκτώσα εταιρεία»: η εταιρεία που αποκτά συμμετοχή με ανταλλαγή τίτλων·
- ι) «κλάδος δραστηριότητας»: το σύνολο των στοιχείων τόσο του ενεργητικού όσο και του παθητικού ενός τμήματος μιας εταιρείας και τα οποία συνιστούν, από οργανωτική άποψη, αυτόνομη εκμετάλλευση, ένα σύνολο δηλαδή ικανό να λειτουργήσει αυτοδύναμα·
- ια) «μεταφορά της καταστατικής έδρας»: η πράξη με την οποία μία SE ή μία SCE, χωρίς τη διάλυσή της ή τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, μεταφέρει την καταστατική έδρα της από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, ως «εταιρεία κράτους μέλους» νοείται κάθε εταιρεία:

- α) η οποία περιβάλλεται μία από τις μορφές που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Α·
- β) η οποία, βάσει της φορολογικής νομοθεσίας κράτους μέλους, θεωρείται ότι έχει τη φορολογική της κατοικία στο κράτος μέλος αυτό και, σύμφωνα με σύμβαση περί αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με τρίτη χώρα, δεν θεωρείται ότι η φορολογική της κατοικία είναι εκτός της Κοινότητας· και
- γ) η οποία υπόκειται, χωρίς δυνατότητα επιλογής και χωρίς να απαλλάσσεται η ίδια, σε έναν από τους φόρους που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι μέρος Β, ή σε οποιοδήποτε άλλο φόρο, ενδεχομένως, αντικαταστήσει στο μέλλον έναν από τους παραπάνω φόρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΕΙΣ, ΔΙΑΣΠΑΣΕΙΣ, ΜΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΣΠΑΣΕΙΣ, ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕΤΟΧΩΝ

Άρθρο 4

1. Η συγχώνευση, η διάσπαση ή η μερική διάσπαση δεν συνεπάγεται καμία φορολογία των υπεραξιών οι οποίες υπολογίζονται βάσει της διαφοράς μεταξύ της πραγματικής αξίας των μεταβιβαζομένων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού και της φορολογητέας τους αξίας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νοούνται ως:

- α) «φορολογητέα αξία»: η αξία βάσει της οποίας θα είχε υπολογισθεί κάθε κέρδος ή ζημία προκειμένου να φορολογηθούν τα εισοδήματα, τα κέρδη ή η υπεραξία της εισφέρουσας εταιρείας, εάν αυτά τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού πωλούντο κατά τη συγχώνευση, διάσπαση ή μερική διάσπαση αλλά ανεξάρτητα από μια τέτοια πράξη·

β) «μεταβιβαζόμενα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού»: τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της εισφέρουσας εταιρείας τα οποία, λόγω συγχώνευσης, διάσπασης ή μερικής διάσπασης, συνδέονται, πράγματι με τη μόνιμη εγκατάσταση της λήπτριας εταιρείας, η οποία ευρίσκεται στο κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας και τα οποία συμβάλλουν στη διαμόρφωση των κερδών και των ζημιών που λαμβάνονται υπόψη για φορολογικούς σκοπούς.

3. Όταν εφαρμόζεται η παράγραφος 1 και εφόσον ορισμένο κράτος μέλος θεωρεί μια εισφέρουσα εταιρεία που δεν είναι εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος μέλος ως φορολογικά διαφανή βάσει των εκτιμήσεων του ως προς τα νομικά χαρακτηριστικά της εν λόγω εταιρείας, όπως απορρέουν από το δίκαιο δυνάμει του οποίου έχει συσταθεί, και, συνεπώς, φορολογεί τους εταίρους για το μερίδιό τους επί των κερδών της εισφέρουσας εταιρείας, εφόσον υπάρχουν τέτοια κέρδη, το εν λόγω κράτος μέλος δεν φορολογεί κανένα εισόδημα, κέρδος ή υπεραξία που υπολογίζεται βάσει της διαφοράς μεταξύ των πραγματικών αξιών των μεταβιβαζόμενων στοιχείων ενεργητικού και παθητικού και της φορολογητέας τους αξίας.

4. Οι παράγραφοι 1 και 3 εφαρμόζονται μόνον εάν η λήπτρια εταιρεία υπολογίζει τις νέες αποσβέσεις και τα κέρδη ή τις ζημιές σχετικά με τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού σύμφωνα με τους ίδιους κανόνες που θα είχαν εφαρμόσει η εισφέρουσα εταιρεία ή οι εισφέρουσες εταιρείες εάν δεν είχε γίνει η συγχώνευση, η διάσπαση ή η μερική διάσπαση.

5. Σε περίπτωση που, βάσει του δικαίου του κράτους μέλους της εισφέρουσας εταιρείας, επιτρέπεται στη λήπτρια εταιρεία να υπολογίζει τις νέες αποσβέσεις και τα κέρδη ή τις ζημιές σχετικά με τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού με κανόνες διαφορετικούς από εκείνους που προβλέπονται στην παράγραφο 4, η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού για τα οποία έγινε χρήση της ευχέρειας αυτής.

Άρθρο 5

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι κανονικά συσταθείσες από την εισφέρουσα εταιρεία αφορολόγητες προβλέψεις ή αποθεματικά και εκτός από εκείνες ή εκείνα που προέρχονται από μόνιμες εγκαταστάσεις του εξωτερικού, να αναλαμβάνονται, με τους ίδιους όρους απαλλαγής φόρου, από τις μόνιμες εγκαταστάσεις της λήπτριας εταιρείας οι οποίες βρίσκονται στο κράτος στο δίκαιο του οποίου υπάγεται η εισφέρουσα εταιρεία, οπότε και υποκαθίσταται η λήπτρια εταιρεία στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εισφέρουσας εταιρείας.

Άρθρο 6

Στον βαθμό που τα κράτη μέλη, σε περίπτωση που οι πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχείο α) πραγματοποιούνται μεταξύ εταιρειών του κράτους μέλους της εισφέρουσας εταιρείας, εφαρμόζει διατάξεις που επιτρέπουν στη λήπτρια εταιρεία να αναλαμβάνει ζημιές της εισφέρουσας εταιρείας, οι οποίες δεν έχουν ακόμα αποσβεσθεί από φορολογική άποψη, επεκτείνουν τις διατάξεις αυτές ώστε να επιτρέπεται η ανάληψη των ζημιών αυτών από τις μόνιμες εγκαταστάσεις της λήπτριας εταιρείας που ευρίσκονται στο έδαφός τους.

Άρθρο 7

1. Όταν η λήπτρια εταιρεία συμμετέχει στο κεφάλαιο της εισφέρουσας εταιρείας, η υπεραξία που δημιουργείται για τη λήπτρια εταιρεία λόγω της ακύρωσης της συμμετοχής της δεν φορολογείται.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από την παράγραφο 1, όταν η συμμετοχή της λήπτριας εταιρείας στο κεφάλαιο της εισφέρουσας εταιρείας είναι μικρότερη του 15 %.

Από 1ης Ιανουαρίου 2009, το ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής ορίζεται σε 10 %.

Άρθρο 8

1. Η παροχή, επ' ευκαιρία συγχώνευσης, διάσπασης ή ανταλλαγής μετοχών, τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας ή αποκτώσας εταιρείας σε εταίρο της εισφέρουσας ή αποκτώμενης εταιρείας, σε αντάλλαγμα τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της δεύτερης αυτής εταιρείας, δεν πρέπει να συνεπάγεται, καθεαυτήν, καμία φορολόγηση του εισοδήματος, των κερδών ή των υπεραξιών αυτού του εταίρου.

2. Η παροχή, σε περίπτωση μερικής διάσπασης, τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας εταιρείας σε εταίρο της εισφέρουσας εταιρείας, δεν πρέπει να συνεπάγεται, αυτή καθ'αυτή, καμία φορολόγηση του εισοδήματος, των κερδών ή των υπεραξιών αυτού του εταίρου.

3. Όταν κράτος μέλος θεωρεί έναν εταίρο ως φορολογικά διαφανή βάσει των εκτιμήσεων του εν λόγω κράτους μέλους ως προς τα νομικά χαρακτηριστικά αυτού του εταίρου, όπως απορρέουν από το δίκαιο δυνάμει του οποίου έχει συσταθεί, και, κατά συνέπεια, φορολογεί τα πρόσωπα που έχουν συμφέροντα στον εταίρο αυτό για το μερίδιό τους επί των κερδών του εταίρου, εφόσον υπάρχουν τέτοια κέρδη, το εν λόγω κράτος μέλος δεν φορολογεί τα εν λόγω πρόσωπα επί του εισοδήματος, των κερδών ή της υπεραξίας από την παροχή στον εταίρο τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας ή της αποκτώσας εταιρείας.

4. Οι παράγραφοι 1 και 3 εφαρμόζονται μόνο εφόσον ο εταίρος δεν αποδίδει, στους τίτλους που λαμβάνει ως αντάλλαγμα, μεγαλύτερη φορολογητέα αξία από την αξία που είχαν οι ανταλλασσόμενοι τίτλοι αμέσως πριν από τη συγχώνευση, τη διάσπαση ή την ανταλλαγή μετοχών.

5. Οι παράγραφοι 2 και 3 εφαρμόζονται μόνον εάν ο εταίρος δεν αποδίδει στο ποσό των λαμβανόμενων τίτλων και των τίτλων που κατέχει στην εισφέρουσα εταιρεία, μεγαλύτερη φορολογητέα αξία από την αξία που είχαν οι τίτλοι που κατέχει στην εισφέρουσα εταιρεία αμέσως πριν από τη μερική διάσπαση.

6. Η εφαρμογή των παραγράφων 1, 2 και 3 δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να φορολογούν με τον ίδιο τρόπο το κέρδος που προκύπτει από τη μεταγενέστερη μεταβίβαση των τίτλων που ελήφθησαν, όπως και το κέρδος που προκύπτει από τη μεταβίβαση των τίτλων που υπήρχαν πριν από την απόκτηση.

7. Ως «φορολογητέα αξία», για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, νοείται η αξία βάσει της οποίας θα είχε υπολογισθεί κάθε κέρδος ή ζημία, προκειμένου να φορολογηθεί το εισόδημα, τα κέρδη, ή οι υπεραξίες, του εταίρου της εταιρείας.

8. Σε περίπτωση που ένας εταίρος δύναται, βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του, να επιλέγει φορολογική μεταχείριση διαφορετική από εκείνη που προβλέπεται στις παραγράφους 4 και 5, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν ισχύουν για τους παραστατικούς τίτλους για τους οποίους έγινε χρήση της ευχέρειας αυτής.

9. Οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν εμποδίζουν ένα κράτος μέλος να λαμβάνει υπόψη, για τη φορολόγηση του εταίρου, κάθε ποσό σε μετρητά που ενδεχομένως του έχει καταβληθεί κατά τη συγχώνευση, τη διάσπαση, τη μερική διάσπαση ή την ανταλλαγή μετοχών.

Άρθρο 9

Τα άρθρα 4, 5 και 6 ισχύουν για τις εισφορές ενεργητικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΕΙΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΕΙΣΦΟΡΑΣ ΜΙΑΣ ΜΟΝΙΜΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Άρθρο 10

1. Όταν, μεταξύ των εισφερόμενων στοιχείων επ' ευκαιρία συγχώνευσης, διάσπασης, μερικής διάσπασης ή εισφοράς ενεργητικού, περιλαμβάνεται μια μόνιμη εγκατάσταση της εισφέρουσας εταιρείας η οποία ευρίσκεται σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας, το κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας παραιτείται από κάθε δικαίωμα φορολόγησης της εν λόγω μόνιμης εγκατάστασης.

Το κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας μπορεί να επανενσωματώνει στα φορολογητέα κέρδη της εταιρείας αυτής τις προηγούμενες ζημίες της μόνιμης εγκατάστασης που είχαν, ενδεχομένως, εκπέσει από τα φορολογητέα κέρδη της εταιρείας στο κράτος μέλος αυτό και δεν είχαν συμψηφισθεί.

Το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση και το κράτος μέλος της λήπτριας εταιρείας εφαρμόζουν για την εισφορά αυτή τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας, ως εάν το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση να ήταν το κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται επίσης στην περίπτωση κατά την οποία η μόνιμη εγκατάσταση ευρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό στο οποίο είναι εγκατεστημένη η λήπτρια εταιρεία.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όταν το κράτος μέλος της εισφέρουσας εταιρείας εφαρμόζει καθεστώς φορολόγησης των κερδών σε διεθνή κλίμακα, το εν λόγω κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να φορολογεί τα κέρδη ή τις υπεραξίες της μόνιμης εγκατάστασης που προκύπτουν από τη συγχώνευση, τη διάσπαση, τη μερική διάσπαση ή την εισφορά ενεργητικού, υπό την προϋπό-

θεση ότι δέχεται την έκπτωση του φόρου ο οποίος, σε περίπτωση που δεν υπήρχαν οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας, θα είχε επιβληθεί στα εν λόγω κέρδη ή υπεραξίες στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση, με τον ίδιο τρόπο και για το ίδιο ποσό όπως θα δεχόταν το κράτος αυτό εάν ο φόρος αυτός είχε βεβαιωθεί και καταβληθεί στην πραγματικότητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΙΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΙΑΦΑΝΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ

Άρθρο 11

1. Εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί μια μη εγκατεστημένη εισφέρουσα ή αποκτώμενη εταιρεία ως φορολογικά διαφανή βάσει των εκτιμήσεών του ως προς τα νομικά χαρακτηριστικά αυτής της εταιρείας, όπως απορρέουν από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας έχει συσταθεί, το εν λόγω κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας όταν φορολογεί τους άμεσους ή έμμεσους εταίρους της εταιρείας αυτής σε σχέση με τα εισοδήματα, τα κέρδη ή τις υπεραξίες αυτής της εταιρείας.

2. Το κράτος μέλος που ασκεί το δικαίωμα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δέχεται έκπτωση για τον φόρο ο οποίος, σε περίπτωση που δεν υπήρχαν οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας, θα είχε επιβληθεί στη φορολογικά διαφανή εταιρεία για τα εισοδήματα, τα κέρδη ή τις υπεραξίες της, με τον ίδιο τρόπο και για το ίδιο ποσό όπως θα δεχόταν το κράτος μέλος αυτό εάν ο φόρος είχε πράγματι βεβαιωθεί και καταβληθεί.

3. Εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί μια μη εγκατεστημένη σε αυτό λήπτρια ή αποκτώσα εταιρεία ως φορολογικά διαφανή βάσει των εκτιμήσεών του ως προς τα νομικά χαρακτηριστικά της εν λόγω εταιρείας, όπως απορρέουν από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας έχει συσταθεί, το εν λόγω κράτος μέλος έχει το δικαίωμα να μην εφαρμόζει το άρθρο 8 παράγραφοι 1, 2 και 3.

4. Εάν ένα κράτος μέλος θεωρεί μια μη εγκατεστημένη λήπτρια εταιρεία ως φορολογικά διαφανή βάσει των εκτιμήσεών του ως προς τα νομικά χαρακτηριστικά της εν λόγω εταιρείας, όπως απορρέουν από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας έχει συσταθεί, το εν λόγω κράτος μέλος δύναται να εφαρμόζει έναντι των άμεσων ή έμμεσων εταίρων την ίδια φορολογική μεταχείριση που θα εφάρμοζε εάν η λήπτρια εταιρεία ήταν εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΙΣΧΥΟΝΤΕΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΔΡΑΣ ΜΙΑΣ ΣΕ Η ΜΙΑΣ SCE

Άρθρο 12

1. Εάν,

α) μία SE ή μία SCE μεταφέρει την καταστατική της έδρα από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος· ή

β) κατόπιν της μεταφοράς της καταστατικής της έδρας από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, η SE ή η SCE που είναι εγκατεστημένη στο πρώτο κράτος μέλος παύσει να είναι εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος μέλος και εγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος,

η εν λόγω μεταφορά της καταστατικής έδρας ή η παύση της εγκατάστασης δεν συνεπάγεται φορολογία των υπεραξιών, οι οποίες υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1, στο κράτος μέλος από το οποίο μεταφέρθηκε η καταστατική έδρα και προκύπτουν από τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της SE ή της SCE τα οποία εξακολουθούν να συνδέονται πράγματι με μόνιμη εγκατάσταση της SE ή της SCE στο κράτος μέλος από το οποίο μεταφέρθηκε η καταστατική έδρα και συμβάλλουν στη διαμόρφωση των κερδών ή ζημιών που λαμβάνονται υπόψη για φορολογικούς σκοπούς.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο εάν η SE ή η SCE υπολογίζει τις νέες αποσβέσεις και κάθε κέρδος ή ζημία σχετικά με τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού που εξακολουθούν να συνδέονται πράγματι με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση, ως εάν δεν είχε γίνει η μεταφορά της καταστατικής έδρας ή εάν η SE ή η SCE δεν είχε παύσει να έχει φορολογική κατοικία.

3. Σε περίπτωση που, βάσει του δικαίου του κράτους μέλους από το οποίο μεταφέρθηκε η καταστατική έδρα, επιτρέπεται στην SE ή στην SCE να υπολογίζει τις νέες αποσβέσεις και κάθε κέρδος ή ζημία σχετικά με τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού που παραμένουν σε αυτό το κράτος μέλος και υπολογίζονται σε διαφορετική βάση από εκείνη που προβλέπεται στην παράγραφο 2, η παράγραφος 1 δεν ισχύει για τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού για τα οποία έγινε χρήση της ευχέρειας αυτής.

Άρθρο 13

1. Εάν,

α) μία SE ή μία SCE μεταφέρει την καταστατική της έδρα από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος· ή

β) κατόπιν της μεταφοράς της καταστατικής της έδρας από ένα κράτος μέλος σε άλλο κράτος μέλος, η SE ή η SCE που εγκατεστημένη στο πρώτο κράτος μέλος παύσει να είναι εγκατεστημένη σε αυτό το κράτος μέλος και εγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος,

τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι, όταν οι προβλέψεις ή τα αποθεματικά που διέθετε στην πραγματικότητα η SE ή η SCE πριν από τη μεταφορά της καταστατικής έδρας απαλλάσσονται, εν μέρει ή εξ ολοκλήρου, του φόρου και δεν προκύπτουν από μόνιμες εγκαταστάσεις του εξωτερικού, οι προβλέψεις ή τα αποθεματικά αυτά μπορούν να μεταφέρονται, με την ίδια φορολογική απαλλαγή, από μόνιμη εγκατάσταση της SE ή της SCE που ευρίσκεται στο έδαφος του κράτους μέλους από το οποίο μεταφέρθηκε η καταστατική έδρα.

2. Στον βαθμό που επιτρέπεται σε εταιρεία η οποία μεταφέρει την καταστατική της έδρα στο έδαφος κράτους μέλους να μεταφέρει, σε μεταγενέστερες ή προγενέστερες χρήσεις, ζημίες που δεν έχουν αποσβεσθεί από φορολογική άποψη, αυτό το κράτος μέλος επιτρέπει στη μόνιμη εγκατάσταση που έχει στο έδαφος του η SE ή η SCE που μεταφέρει την καταστατική της έδρα να αναλαμβάνει τις ζημίες της SE ή της SCE οι οποίες δεν έχουν ακόμα αποσβεσθεί από φορολογική άποψη, υπό τον όρο ότι η μεταφορά ζημιών σε μεταγενέστερες ή προγενέστερες χρήσεις θα ήταν διαθέσιμη σε παρεμφερείς περιστάσεις σε εταιρεία που θα συνέχιζε να έχει την καταστατική της έδρα ή τη φορολογική της κατοικία σε αυτό το κράτος μέλος.

Άρθρο 14

1. Η μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE δε συνεπάγεται, καθεαυτήν, τη φορολογία του εισοδήματος, των κερδών ή των υπεραξιών των εταιρών.

2. Η εφαρμογή της παραγράφου 1 δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να φορολογούν τα κέρδη που προκύπτουν από μεταγενέστερη μεταβίβαση τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της SE ή της SCE που μεταφέρει την καταστατική έδρα της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 15

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να εφαρμόσει το σύνολο ή μέρος των διατάξεων των άρθρων 4 έως 14 ή να άρει τα προκύπτοντα από τις διατάξεις αυτές ευεργετήματα, όταν μία από τις πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1:

α) έχει ως κύριο στόχο ή ως έναν από τους κύριους στόχους τη φοροδιαφυγή ή τη φοροαποφυγή. Το γεγονός ότι η πράξη δεν πραγματοποιείται για οικονομικά θεμιτούς λόγους, όπως είναι η αναδιάρθρωση ή η ορθολογικότερη οργάνωση των δραστηριοτήτων των εταιρειών που ενέχονται στη σχετική πράξη, μπορεί να αποτελέσει τεκμήριο ότι κύριος ή ένας από τους κύριους στόχους της πράξης αυτής είναι η φοροδιαφυγή ή η φοροαποφυγή·

β) έχει ως αποτέλεσμα για μια εταιρεία, είτε αυτή συμμετέχει στην εν λόγω πράξη είτε όχι, να μην πληροί πλέον τις απαραίτητες προϋποθέσεις για την εκπροσώπηση των εργαζομένων στα όργανα της εταιρείας, σύμφωνα με τον τρόπο εκπροσώπησης που ίσχυε πριν από την εν λόγω πράξη.

2. Η παράγραφος 1 στοιχείο β) εφαρμόζεται ενόσω και στο μέτρο που δεν υπάρχει κοινοτική ρύθμιση με ισοδύναμες διατάξεις περί εκπροσώπησης των εργαζομένων στα όργανα της εταιρείας, εφαρμοστέα στις εταιρείες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 17

Η οδηγία 90/434/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με τις πράξεις που παρατίθενται στο παράρτημα II μέρος Α, καταργείται, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο παράρτημα II μέρος Β.

Οι αναφορές στην καταργούμενη οδηγία νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος III.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 19

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Λουξεμβούργο, 19 Οκτωβρίου 2009.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

E. ERLANDSSON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΜΕΡΟΣ Α

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΣΤΟΙΧΕΙΟ α)

- α) Εταιρείες (SE) που έχουν συσταθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 και της οδηγίας 2001/86/ΕΚ του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, για τη συμπλήρωση του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων ⁽¹⁾, και οι συνεταιριστικές εταιρείες (SCE) που έχουν συσταθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1435/2003 και της οδηγίας 2003/72/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για τη συμπλήρωση του καταστατικού του ευρωπαϊκού συνεταιρισμού όσον αφορά τον ρόλο των εργαζομένων ⁽²⁾.
- β) εταιρείες βελγικού δικαίου με την επωνυμία «société anonyme»/«naamloze vennootschap», «société en commandite par actions»/«commanditaire vennootschap op aandelen», «société privée à responsabilité limitée»/«besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «société coopérative à responsabilité limitée»/«coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «société coopérative à responsabilité illimitée»/«coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid», «société en nom collectif»/«vennootschap onder firma», «société en commandite simple»/«gewone commanditaire vennootschap», δημόσιες επιχειρήσεις που έχουν υιοθετήσει μια από τις προαναφερόμενες νομικές μορφές, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του βελγικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στο Βέλγιο.
- γ) εταιρείες βουλγαρικού δικαίου με την επωνυμία: «събирателното дружество», «командитното дружество» «дружеството с ограничена отговорност», «акционерното дружество», «командитното дружество с акции», «кооперации», «кооперативни съюзи» και «държавни предприятия» που έχουν συσταθεί βάσει του βουλγαρικού δικαίου και έχουν εμπορικό χαρακτήρα.
- δ) εταιρείες τσεχικού δικαίου με την επωνυμία «akcioná společnost» και «společnost s ručením omezeným».
- ε) εταιρείες δανικού δικαίου με την επωνυμία «aktieselskab» και «anpartsselskab». Άλλες εταιρείες υποκείμενες στο φόρο δυνάμει του νόμου περί της φορολογίας επιχειρήσεων, εφόσον το φορολογητέο εισόδημά τους υπολογίζεται και φορολογείται σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες της φορολογικής νομοθεσίας που εφαρμόζονται σε «aktieselskaber».
- στ) εταιρείες γερμανικού δικαίου με την επωνυμία «Aktiengesellschaft», «Kommanditgesellschaft auf Aktien», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung», «Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit», «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft», «Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts», και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γερμανικού δικαίου και υπόκεινται σε φόρο εταιρειών στη Γερμανία.
- ζ) εταιρείες εσθονικού δικαίου με την επωνυμία «täisühing», «usaldusühing», «osaühing», «aktsiaselts» και «tulundusühistu».
- η) εταιρείες των οποίων η σύσταση και η λειτουργία διέπονται από το ιρλανδικό δίκαιο, οργανισμοί που καταχωρούνται βάσει του Industrial and Provident Societies Act, κατασκευαστικές εταιρείες των οποίων η σύσταση διέπεται από τις Building Societies Acts και ταχυδρομικά ταμειυτήρια που διέπονται από τον Trustee Savings Banks Act, του 1989.
- θ) εταιρείες ελληνικού δικαίου με την επωνυμία «ανώνυμη εταιρεία» και «εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)».
- ι) εταιρείες ισπανικού δικαίου με την επωνυμία «sociedad anónima», «sociedad comanditaria por acciones», «sociedad de responsabilidad limitada», καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που λειτουργούν υπό καθεστώς ιδιωτικού δικαίου,
- ια) εταιρείες γαλλικού δικαίου με την επωνυμία «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée», «sociétés par actions simplifiées», «sociétés d'assurances mutuelles», «caisses d'épargne et de prévoyance», «sociétés civiles», οι οποίες υπόκεινται αυτομάτως στο φόρο επιχειρήσεων, «coopératives», «unions de coopératives», δημόσιοι οργανισμοί και επιχειρήσεις βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα, καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του γαλλικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στη Γαλλία.
- ιβ) εταιρείες ιταλικού δικαίου με την επωνυμία «società per azioni», «società in accomandita per azioni», «società a responsabilità limitata», «società cooperativa», «società di mutua assicurazione», καθώς και δημόσιοι και ιδιωτικοί φορείς που ασκούν πλήρως ή κυρίως εμπορικές δραστηριότητες.
- ιγ) «εταιρείες» κυπριακού δικαίου, όπως αυτές ορίζονται στους περί φορολογίας του εισοδήματος νόμους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 22.⁽²⁾ ΕΕ L 207 της 18.8.2003, σ. 25.

- ιδ) εταιρείες λετονικού δικαίου με την επωνυμία «akciju sabiedrība» και «sabiedrība ar ierobežotu atbildību»
- ιε) εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του λιθουανικού δικαίου·
- ιστ) εταιρείες δικαίου Λουξεμβούργου με την επωνυμία «société anonyme», «société en commandite par actions», «société à responsabilité limitée», «société coopérative», «société coopérative organisée comme une société anonyme», «association d'assurances mutuelles», «association d'épargne-pension», «entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Λουξεμβούργου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στο Λουξεμβούργο·
- ιζ) εταιρείες ουγγρικού δικαίου με την επωνυμία «közkereseti társaság», «betéti társaság», «közös vállalat», «korlátolt felelősségű társaság», «résztvénytársaság», «egyesülés», «közhasznú társaság» και «szövetkezet»
- ιη) εταιρείες μαλτέζικου δικαίου με την επωνυμία «Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata» και «Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f'azzjonijiet»
- ιθ) εταιρείες δικαίου Κάτω Χωρών με την επωνυμία «naamloze vennootschap», «besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid», «open commanditaire vennootschap», «coöperatie», «onderlinge waarborgmaatschappij», «fonds voor gemene rekening», «vereniging op coöperatieve grondslag» και «vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt», καθώς και άλλες εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του ολλανδικού δικαίου και υπόκεινται σε φορολογία ανωνύμων εταιρειών στις Κάτω Χώρες·
- κ) εταιρείες αυστριακού δικαίου με την επωνυμία «Aktiengesellschaft», «Gesellschaft mit beschränkter Haftung» και «Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaften»
- κα) εταιρείες πολωνικού δικαίου με την επωνυμία «spółka akcyjna», «spółka z ograniczoną odpowiedzialnością»
- κβ) εμπορικές ή αστικές υπό εμπορική μορφή εταιρείες, καθώς και άλλα νομικά πρόσωπα ασκούντα εμπορικές ή βιομηχανικές δραστηριότητες, που έχουν συσταθεί βάσει του πορτογαλικού δικαίου·
- κγ) εταιρείες ρουμανικού δικαίου με την επωνυμία: «societate pe acțiuni», «societate în comandită pe acțiuni» και «societate cu răspundere limitată»
- κδ) εταιρείες σλοβενικού δικαίου με την επωνυμία «delniška družba», «komanditna družba» και «družba z omejeno odgovornostjo»
- κε) εταιρείες σλοβακικού δικαίου με την επωνυμία «akcioná spoločnosť», «spoločnosť s ručením obmedzeným» και «komanditná spoločnosť»
- κστ) εταιρείες φινλανδικού δικαίου με την επωνυμία «osakeyhtiö»/«aktiebolag», «osuuskunta»/«andelslag», «säästöpankki»/«sparbank» και «vakuutusyhtiö»/«försäkringsbolag»
- κζ) εταιρείες σουηδικού δικαίου με την επωνυμία «aktiebolag», «bankaktiebolag», «försäkringsaktiebolag», «ekonomiska föreningar», «sparbanker» και «ömsesidiga försäkringsbolag»
- κη) εταιρείες που έχουν συσταθεί βάσει του δικαίου του Ηνωμένου Βασιλείου.

ΜΕΡΟΣ Β

ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΣΤΟΙΧΕΙΟ γ)

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting στο Βέλγιο,
- корпоративен данък στη Βουλγαρία,
- daň z příjmu právnických osob στην Τσεχική Δημοκρατία,
- selskabsskat στη Δανία,
- Körperschaftssteuer στη Γερμανία,
- tulumaks στην Εσθονία,

- corporation tax στην Ιρλανδία,
 - φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα στην Ελλάδα,
 - impuesto sobre sociedades στη Ισπανία,
 - impôt des sociétés στη Γαλλία,
 - imposta sul reddito delle società στην Ιταλία,
 - φόρος εισοδήματος στην Κύπρο,
 - uzņēmumu ienākuma nodoklis στη Λετονία,
 - pelno mokestis στη Λιθουανία,
 - impôt sur le revenu des collectivités στο Λουξεμβούργο,
 - társasági adó στην Ουγγαρία,
 - taxxa fuq l-income στη Μάλτα,
 - vennootschapsbelasting στις Κάτω Χώρες,
 - Körperschaftssteuer στην Αυστρία,
 - podatek dochodowy od osób prawnych στην Πολωνία,
 - imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas στην Πορτογαλία,
 - impozit pe profit στη Ρουμανία,
 - davek od dobička právnických osob στη Σλοβενία,
 - daň z príjmov právnických osôb στη Σλοβακία,
 - yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund στη Φινλανδία,
 - statlig inkomstskatt στη Σουηδία,
 - corporation tax στο Ηνωμένο Βασίλειο.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΡΟΣ Α

Καταργούμενη οδηγία με κατάλογο των διαδοχικών τροποποιήσεών της

(που αναφέρεται στο άρθρο 17)

Οδηγία 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 225 της 20.8.1990, σ. 1).

Σημείο XI.B.I.2 του παραρτήματος I της πράξης προ-
σχώρησης του 1994
(ΕΕ C 241 της 29.8.1994, σ. 196).

Σημείο 9.7 του παραρτήματος II της πράξης προσχώρη-
σης του 2003
(ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 559).

Οδηγία 2005/19/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 58 της 4.3.2005, σ. 19).

Οδηγία 2006/98/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 129).

μόνον το παράρτημα, παράγραφος 6

ΜΕΡΟΣ Β

Προθεσμίες ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής

(που αναφέρονται στο άρθρο 17)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης	Ημερομηνία εφαρμογής
90/434/ΕΟΚ	1η Ιανουαρίου 1992	1η Ιανουαρίου 1993 ⁽¹⁾
2005/19/ΕΚ	1η Ιανουαρίου 2006 ⁽²⁾ 1η Ιανουαρίου 2007 ⁽³⁾	—
2006/98/ΕΚ	1η Ιανουαρίου 2007	—

⁽¹⁾ Εφαρμόζεται μόνο για την Πορτογαλική Δημοκρατία.

⁽²⁾ Όσον αφορά τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της οδηγίας.

⁽³⁾ Όσον αφορά τις διατάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 90/434/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2 στοιχείο α) πρώτη περίπτωση	Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο i)
Άρθρο 2 στοιχείο α) δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο ii)
Άρθρο 2 στοιχείο α) τρίτη περίπτωση	Άρθρο 2 στοιχείο α) σημείο iii)
Άρθρο 2 στοιχείο β)	Άρθρο 2 στοιχείο β)
Άρθρο 2 στοιχείο β)α)	Άρθρο 2 στοιχείο γ)
Άρθρο 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 στοιχείο δ)
Άρθρο 2 στοιχείο δ)	Άρθρο 2 στοιχείο ε)
Άρθρο 2 στοιχείο ε)	Άρθρο 2 στοιχείο στ)
Άρθρο 2 στοιχείο στ)	Άρθρο 2 στοιχείο ζ)
Άρθρο 2 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 στοιχείο η)
Άρθρο 2 στοιχείο η)	Άρθρο 2 στοιχείο θ)
Άρθρο 2 στοιχείο θ)	Άρθρο 2 στοιχείο ι)
Άρθρο 2 στοιχείο ι)	Άρθρο 2 στοιχείο ια)
Άρθρο 3 στοιχείο α)	Άρθρο 3 στοιχείο α)
Άρθρο 3 στοιχείο β)	Άρθρο 3 στοιχείο β)
Άρθρο 3 στοιχείο γ) εισαγωγική φράση του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου	Άρθρο 3 στοιχείο γ)
Άρθρο 3 στοιχείο γ) πρώτο εδάφιο πρώτη έως εικοστή έβδομη περίπτωση	Παράρτημα I μέρος Β
Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 4
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρα 5 και 6	Άρθρα 5 και 6
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο πρώτη πρόταση	—
Άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο δεύτερη πρόταση	Άρθρο 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρα 8, 9 και 10	Άρθρα 8, 9 και 10
Άρθρο 10α	Άρθρο 11
Άρθρο 10β	Άρθρο 12
Άρθρο 10γ	Άρθρο 13
Άρθρο 10δ	Άρθρο 14
Άρθρο 11	Άρθρο 15
Άρθρο 12 παράγραφος 1	—

Οδηγία 90/434/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 12 παράγραφος 2	—
Άρθρο 12 παράγραφος 3	Άρθρο 16
—	Άρθρο 17
—	Άρθρο 18
Άρθρο 13	Άρθρο 19
Παράρτημα	Παράρτημα Ι μέρος Α
—	Παράρτημα ΙΙ
—	Παράρτημα ΙΙΙ